

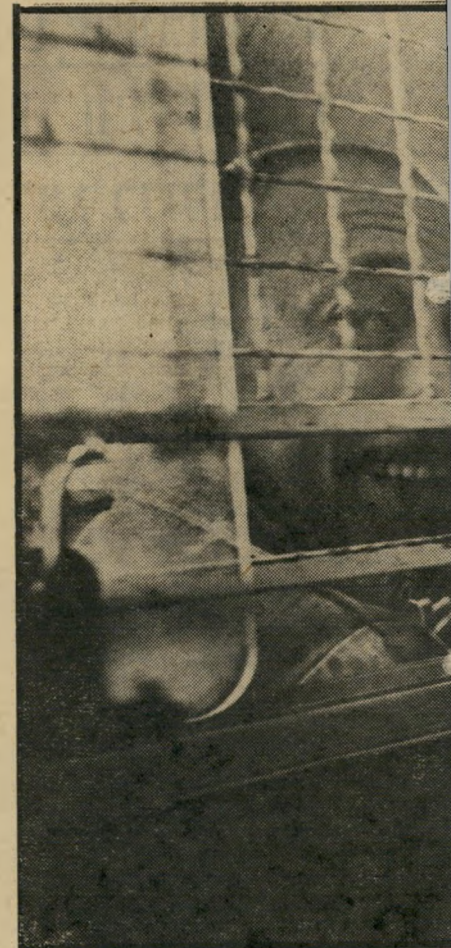

כימעט מבלי שהתובע, אמנון רודה, יצטרך להפנות אליו שאלות. "מרגישים שהוא התכוון היטב" לחש מישוהו בקהל. הוא מדבר כאילו שהוא קורא מספר. ואכן ערוסי היה מוכן היטב. הוא זכר במדויק לפרטי פרטים את המאורעות שתיאר. הימים שבהם קרה כל דבר, המקור מות השונים, השיחות שניהל עם הנאשמים, ותיאורים מדויקים של העבירות קלחו מפיו ברצף. בזה אחר זה. ניכר היה שהוא מעוניין מאוד שעדותו תהיה תואמת את ההודאה המפלילה שמסר במישטרה, שכן עליכך תלוי קיום הסכם עדי-המדינה שנערך עימו.

שקר
לאב ★

ערוסי הפגין ביטחון גם כאשר התיימר מודד עם המיכשול הקשה ביותר הני

המישפט למיבצר

נראה אושרי כשהוא מחייך לעבר המצלמה. בעוד אלו אושרי לבית-המישפט הוא היה קרח לחלוטין. גות רבה, נראו הפעם ניצני שערות על ראשו.

צב לפני עדותו: השיחה שקיים עם אביו בתחנת-המישטרה, לפני שחתם על הסכם עדי-המדינה. במהלך שיחה זו סיפר ערוסי לאביו דברים העומדים בסתירה לעדות המפלילה, שמסר אחרי-כן נגד הנאשמים. הוא אמר לאביו, שעזר כהן ועמוס אוריון נהרגו במהלך קרב יריות שהתנהל בינם לבין טוביה אושרי ורחמים ("גומדי") אהרוני. מגירסה זו אפשר להבין שאושרי ואהרוני הרגו את השניים מתוך הגנה עצמית, ולא מתוך כוונה-תחילה.

"כשנפגשתי עם אבי הוא היה שבור לגמרי". הסביר ערוסי. "רציתי לעודד אותו ולכן סיפרתי לו שהתנהל קרב יריות בן אושרי ובין הנרצחים. אמרתי לו שהוא צריך להיות מאושר ולהודות לאלוהים שאני עוד חי, כי גם אני הייתי יכול להיהרג מהיריות. אבל כמובן שזה היה שקר. אמרתי את זה לאביו רק כדי להרגיע אותו".

יטרב
להעיד ★

רוב העדות הראשון של ערוסי הסתיים במסירת גירסתו למה שאירע. במהלך העדות הוא תיאר כיצד ירה אושרי בתת-מיקלע עוזי בשני הנרצחים, כיצד ניגש אהרוני לבתר את גופותיהם בסכין, היכן

לעבור לספלי-הנאשמים. למרות זאת לא נפגע מצב-רוחה המ"ר רומס, מאחריה נראה פרקליטה, עורך-הדין צדוק צארוס. בתמונה מימין למעלה: איש מישמר-הגבול מפטרל על גג הבניין.

הנאשמת הזורחת

הוסתרו הגופות, מי סייע בהסתרתם ובר העלמת הראיות המפלילות וכל הפרטים האחרים, המשלימים את מסכת כתב-האישום.

לפני שהוחל בשמיעת עדותו של ערוסי, נערך הדיון בעניינו של אבנר מעודד, שערך עיסקה עם הפרקליטות והודה בחלק מהאישום המייחוס לו, תמורת ויתור מצד הפרקליטות על האשמה בעבירת הסיוע שלאחר מעשה הרצח. מעודד נראה מאושר, כשפסקו לו שלוש שנות מאסר בגין עבירות השמדת והעלמת ראיות, שבהן הורשע. העונש המכסימאלי על עבירות אלה הוא שמונה שנים. תקופת המאסר של מעודד מתחילה מיום מעצרו, ויחד עם ניכוי שליש על התנהגות טובה נשאר לו לרצות פחות משנתיים.

סניגוריהם של הנאשמים האחרים הודאגו מן העובדה שעתה, אחרי שכבר הורשע,

יכולה התביעה להזמין את מעודד עלימנת שיימסור עדות נגד הנאשמים האחרים. אולם מעודד הבטיח לחבריו, שנשארו לשבת על ספלי-הנאשמים, כי בשום אופן לא ימסור עדות נגדם. לדבריו, אם יוזמן להעיד, הוא יסרב לעשות זאת, ויקבל על עצמו את העונש הנובע מכך.

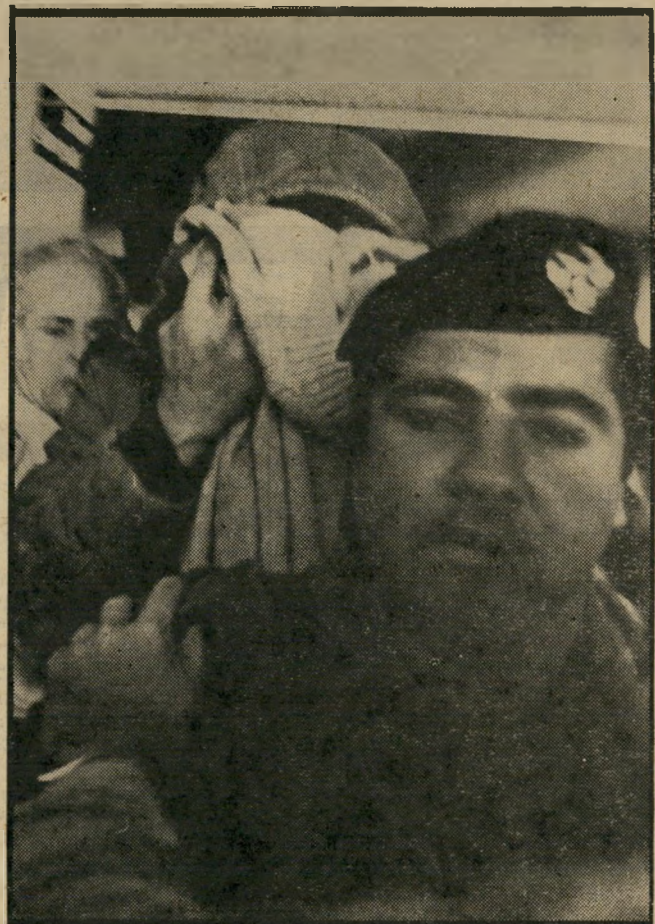
זהות
חדשה ★

נישא אחר שהעסיק את בית-המישפט בעיית ההקלטות והחומר הנוסף, ש"עדיין לא נמסרו לידי הסניגורים. במיוחד דרשו פרקליטי הנאשמים לקבל לידיהם את הקלטת השיחה בין ערוסי ואביו. המישטרה הכחישה תחילה את קיומה של

הקלטה זאת. אולם לתיקה-אישום שנמסר לסניגורים צורף זיכרון-דברים, שבו נזכרת ההקלטה. כך נפלה לידי הפרקליטים הוכחה לקיום ההקלטה, והם חזרו ודרשו אותה מידי התביעה.

ביום הראשון הודיע התובע רודה, כי ההקלטה אכן נערכה, אך המישטרה מסרה לו שהיא לא עלתה יפה, ואייאפשר לשמוע בה דבר. אולם הפרקליטים דורשים לקבל גם את ההקלטה שלא הצליחה, כדי לבדוק אם לא מחקו אותה בודון. השופטים קבעו שעל התביעה למסור את כל החומר לידי הפרקליטים.

עדי-המדינה ערוסי אמר לסיים השבוע את עדותו. הוא יוטס מייד לחוץ-לארץ, שם יקבל זהות אחרת ויפתח בחיים חדשים. המישפט עצמו יימשך, כנראה, עוד זמן רב.

עדי-המדינה

רמי ערוסי לבש דובון והס"ר תיר את פניו חן המצלמות באמצעות הכובע של המעיל וסוודר שהחזיק בידיו.